

dene, ogsaa Regeringsforholdene i de vestindiske Kolonier, ikke kunne stilles lige med de konstitutionelle Udviklingsformer, der ligge til Grund for Forholdene i Europa eller særlig her i Danmark. Der maa ganske naturligt komme et større Uafhængighedsforhold til Stede mellem de underordnede Embedsmænd og den, der paa den danske Regerings Vegne er sat i Spidsen for Regeringen histovre. Jeg tror, at man vil finde, at dette ofte har givet sig Udtryk under enhver Regerings Førelse derovre, og at det ikke er særegent for den nuværende Guvernør, at der opstaar enkelte Rivninger. Jeg skal særlig udtale, at naar der netop er Tale om afdøde Konsul Moron og Hr. Daniel, saa har der været saadanne Rivninger til Stede baade tidligere under den forrige Guvernør og nu. Dette kan jo imidlertid ikke, det indrømmer jeg, absolut fritage Guvernøren for Kritik eller for Ansvar, og det ønsker jeg heller ikke at gøre gældende, men jeg vil kun stærkt fremhæve, at Forholdene hist ude ikke ere som her; der er der Vanskeligheder til Stede paa mange Omraader, og ogsaa lige over for Kolonialraadet. Som ogsaa det ærede Medlem, der havde Ordet, vil vide, staa Kolonialraadet ofte helt fjendtligt mod den danske Regering og vil ikke underlaste Budgettet de sædvanlige Behandlinger. Ingen kan imidlertid mere end jeg dele den ærede Taleres Ønske om, at man i denne og alle Henseender maatte komme til sundere og bedre Forhold i de danske Kolonier. Naar jeg ikke har fundet Anledning til endnu at fremsætte Lovforslag angaaende Forfatningen i de danske Kolonier og ikke heller som sædvanligt noget Lovforslag med Hensyn til Sukkerkogieriet, ligger det ikke i, at min Ansvarfølelse lige over for Kolonierne er bleven svækket, men netop i en Trang hos mig til at faa et Forslag frem, der bedre end de tidligere kunne imødefomme Rigsdagens Ønsker. Jeg kan imidlertid ikke afgive noget Løfte om, paa hvilket Tidspunkt jeg vil fremskomme med ny Lovforslag i saa Henseende, om jeg kan naa at gøre det i denne Rigsdagsamling eller først i den næste. Jeg skal kun gentagende udtale, at jeg føler Ansvaret og har Opmærksomheden nøje henvendt paa de Forhold, der finde Sted derovre. Med Hensyn til Sukkerkogieriet skal jeg dog gøre den Bemærkning, at det Udvalg, som i Fjor bestæftigede sig med Sagen og afgav Betænkning, jo opstillede den Forordning, at der skulde finde Tilslutning Sted af alle Aktionærer til den Ordning, der var taget Sigte paa. Dette er en Forordning, som ikke kan ske Fyldest; naar blot en enkelt eller et Par Aktionærer — og det synes at ville

blive Tilfældet — modsætte sig, er den Vej lukket, som Betænkningen tog Sigte paa. Med Hensyn til det langt vigtigere Forfatningspørgsmaal har jeg allerede udtalt, at ogsaa jeg ønsker, at man skal komme noget ind paa andre Baner end de, der hidtil ere fulgte med Hensyn til Lovforslag om Ordningen heraf, og jeg haaber i den Henseende, naar Tidspunktet kommer, noget at kunne imødefomme den Retning, som den her i Tinget afgivne Betænkning har taget Sigte paa, om Sagen dog end ikke vil kunne gennemføres just paa den Maade, som har sundet sit Udtryk i Betænkningen. — Jeg skal endnu blot bemærke, at, saa vidt jeg erindrer, var det kun en Konstitution i Brandmajorembedet, som den meget omtalte Embedsmand havde.

Buff: Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at gøre en Henstilling til den højtærede Minister om et Forhold med Hensyn til en Bevilling paa § 27. Men før jeg gaar over til kortelig at gøre denne Henstilling, vil jeg i Anledning af Udtalelserne fra det ærede Medlem for Storehedinge (Evend Høgsbro) tillade mig en Bemærkning. Vi hørte jo nu, at den ærede Ministers Hovedforsvar for, hvad der var passeret, var det, vi saa godt kende, — og som der naturligvis er noget i — at Overadministrationen maa have en vis Myndighed over sine underordnede, ligesom at Forholdeneovre paa de vestindiske Der, særlig hvad Kolonialraadet derovre angik, ikke paa nogen Maade kunde sammenlignes med Forholdene paa en Rigsdag her i Europa. Jeg vil dog sige, at det forekommer mig — den Tanke fik jeg i alt Fald ved at høre det ærede Medlem for Storehedinge — at enten vi ere paa den ene Side eller paa den anden Side af Atlanterhavet, er det den samme Land, der gør sig gældende. Vi have jo ogsaa Erfaring fra vor Rigsdag for, at Embedsmænd, der have hørt til Oppositionen, have været nødt til at gaa ud af Rigsdagen, fordi de ikke kunde nære sig, hvis de bleve her. Vi have i sin Tid her iblandt os haft en militær, som vi alle sammen godt kunne huske, der havde stor Lyst til Rigsdagsarbejdet, men som maatte fortrække. Og i og for sig siger jeg ikke noget til det. Det kan maasse være, at det er nødvendigt for at kunne regere, at Ministrene maa have en vis Myndighed over deres underordnede; men det beviser for mig en Ting, og det er, at det er temmelig uheldigt, naar Embeds- og Bestillingsmænd ere Rigsdagsmænd. De ere ingenlunde fri og kunne ikke være det, da deres Ministre, det indrømmer jeg, maa